

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 6C/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914200602
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Dulovičová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914200602.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Adrianou Dulovičovou v právnej veci navrhovateľa: L.. V. Š., D.. XX.XX.XXXX, Š. P.V. Z., N. F. Z., Š. X proti odporcovi: G. Š., D.. XX.XX.XXXX, Š. P. Z., N. W. XX o zníženie výživného pre odporcu takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na zníženie výživného pre odporcu zo sumy 100,00 Eur mesačne na platenie ktorého bol zaviazaný uznesením tunajšieho súdu č. 12C/108/2011 zo dňa 31.01.2012 na sumu 40,00 Eur mesačne **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ v podanom návrhu žiadal znížiť výživné pre odporcu zo 100,00 Eur mesačne na platenie ktorého bol zaviazaný uznesením tunajšieho súdu č. 12C/108/2011 zo dňa 31.01.2012 a to na 40,00 Eur mesačne, pretože jeho príjem z podnikateľskej činnosti v posledných rokoch rapídne poklesol a to tak, že mu nevychádzal ani minimálny príjem v sume 350,00 Eur mesačne. Navyiac jeho terajšie manželstvo bolo rozvedené a bola mu stanovená vyživovacia povinnosť voči dvom maloletým deťom pochádzajúcim z tohto manželstva, preto sumu 100,00 Eur mesačne nebude mať z čoho platiť a žiadal, aby mu súd toto výživné znížil na sumu 40,00 Eur mesačne.

Navrhovateľ tento svoj návrh doplnil pri svojom výsluchu na tunajšom súde, kde trval na podanom návrhu, uviedol, že je už rozvedený a to na základe rozsudku tunajšieho súdu č. 1P/187/2013, pričom jeho maloleté deti T., nar.XX.XX.XXXX a Z., nar.XX.XX.XXXX pochádzajúce z tohto manželstva boli zverené do osobnej starostlivosti matky a on bol zaviazaný prispievať na obidve deti výživným spolu po 54,00 Eur mesačne. Ďalej uviedol, že momentálne je bez zamestnania a bez príjmov.

Na pojednávaní súdu navrhovateľ trval na podanom návrhu, pretože je bez zamestnania, bol podmienene odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Momentálne žije v Bratislave, kde býva v prenajatom byte a za prenájom platí 270,00 Eur mesačne. Privyrába si len príležitostne ako brigádnik, takže takto môže mať príjem okolo 600,00 Eur mesačne. Ďalej uviedol, že nevlastní žiaden majetok a to nehnuteľný ani hnuteľný, preto nie je schopný platiť na odporcu výživné po 100,00 Eur mesačne.

Zástupkyňa odporcu predložila súdu trestný rozkaz tunajšieho súdu č. 11T/150/2014 zo dňa 26.11.2014, z obsahu ktorého vyplýva, že navrhovateľ napriek tomu, že v minulosti už bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy ďalej v období od 01.01.2014 do 26.11.2014 si neplnil pravidelne svoju

zákonnú vyživovaciu povinnosť stanovenú mu rozsudkom na odporcu, takže do 26.11.2014 na zameškanom výživnom má dlh 1.000,00 Eur a za toto bol navrhovateľ odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Ďalej táto uviedla, že celkové zaostané výživné nie je len 1.000,00 Eur ale oveľa vyššia suma, ktorú momentálne nevie vyčísliť, pričom však odporca uviedol, že ak mu navrhovateľ doplatí zaostané výživné, bude súhlasiť so znížením bežného výživného na sumu 40,00 Eur mesačne. Odporca je študentom IV. ročníka Lekárskej fakulty v Prahe, pričom domov chodí len 2 - 3-krát ročne, pretože cestovné je drahé a štúdium náročné. V lete si privyrába na brigádach a jeho štúdium podporuje jej terajší manžel, pretože ona sama je od roku 2007, pracuje na rôzne dohody a aktivačné činnosti, kde zarobí okolo 200,00 - 300,00 Eur mesačne.

Navrhovateľ ešte uviedol, že on chce zaostané výživné odporcovi uhradiť a navrhol pojednávanie odročiť s tým, že toto výživné v primeranej lehote uhradí.

Na ďalšie pojednávanie dňa 19.05.2015 sa účastníci nedostavili, pričom žiadali svoju neúčasť ospravedlniť, pričom navrhovateľ uviedol, že na dohodu pracuje vo firme Lugera Macler, kde v čistom zarobil od 341,00 Eur po 81,00 Eur mesačne a na základe exekúcie pre sociálnu poisťovňu má zrážky zo mzdy a zostáva mu len životné minimum.

Taktiež sa na ďalšie pojednávanie dňa 07.07.2015 účastníci nedostavili, pričom svoju neúčasť na tomto pojednávaní neospravedlnili, preto súd v zmysle § 101 ods.2 O.s.p. pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov.

Podľa § 62 Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 75 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ZoR Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(2) Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

(3) V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

(4) Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa § 77 ZoR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa § 78 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 3 ods.1 písm.a) Zák. č. 600/2003 Z. z. v platnom znení nezaopatrené dieťa je dieťa do skončenia povinnej školskej dochádzky, najdlhšie do dovŕšenia 25 rokov veku, ak sa sústavne pripravuje na povolanie štúdiom.

Súd vo veci vykonal dokazovanie okrem výsluchu účastníkov na pojednávaní, oboznámením sa s obsahom návrhu, písomným vyjadrením odporcu, zápisnicou o výsluchu navrhovateľa, správou z Daňového úradu v Rimavskej Sobote, výpisom zo živnostenského registra Okresného úradu v Rimavskej Sobote, trestným rozkazom tunajšieho súdu č. 11T/150/2014 zo dňa 26.11.2014, pripojenými spismi tunajšieho súdu č. 12C/108/2011 a 1P/187/2013.

Súd zistil z vykonaného dokazovania, že navrhovateľ bol zaviazaný prispievať na výživu odporcu naposledy uznesením č. 12C/108/2011 zo dňa 31.01.2012, právoplatným dňom 13.02.2012 vo výške 100,00 Eur mesačne. Odporca je t. č. študentom Lekárskej fakulty v Prahe, kde má zvýšené náklady na štúdium a svoje potreby čiastočne zabezpečuje brigádnickými prácami a finančne ho podporuje terajší manžel jeho matky L. A., keďže jeho matka je taktiež nezamestnaná a pracuje len na základe dohôd o vykonaní práce a rôznych aktivačných činností s príjmom okolo 200,00 - 300,00 Eur mesačne. Súd mal za preukázané, že navrhovateľ ukončil svoju podnikateľskú činnosť a to na základe výpisov zo živnostenského registra Okresného úradu v Rimavskej Sobote a z potvrdenia Daňového úradu, pobočky v Rimavskej Sobote vyplýva, že daňové priznanie navrhovateľa za zdaňovacie obdobie 2013 a 2014 je negatívne a v daňovom priznaní neuvádza žiadne príjmy ani výdavky. Navrhovateľ taktiež pracuje len na základe dohody o vykonaní práce, navyiac z platu má exekučné zrážky, z pripojeného spisu tunajšieho súdu č. 1P/187/2013 súd zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu uvedeného čísla bolo rozvedené druhé manželstvo navrhovateľa a to dňa 26.08.2013 a maloleté deti T. V. Z. pochádzajúce z tohto manželstva

navrhovateľa boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky a navrhovateľ bol zaviazaný prispievať na ich výživu výživným po 27,13 Eur mesačne na každé dieťa. Trestným rozkazom tunajšieho súdu č. 11T/150/2014 zo dňa 26.11.2014 bol navrhovateľ odsúdený podľa § 207 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm.l) Tr. zákona, § 37 písm.m) Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 353 ods.2 písm.a) Tr. poriadku na trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a zároveň podľa § 48 ods.1,2 písm.a) Tr. zákona bol navrhovateľ na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Napriek tomu, že navrhovateľ sľuboval uhradenie zaostalého výživného pre odporcu na poslednom pojednávaní, na ktorom sa osobne zúčastnil, teda 20.01.2015 súdu nie je známe, či toto výživné uhradil, pretože na dve ďalšie vytýčené pojednávania sa nedostavil, ani svoju neúčast' neospravedlnil. Vzhľadom na zvýšené náklady odporcu v súvislosti s jeho štúdiom preto súd má za to, že výživné vo výške 100,00 Eur mesačne je vzhľadom na potreby odporcu a možnosti a schopnosti navrhovateľa potrebné a primerané, a preto návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietol.

Keďže účastníci si v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy neuplatnili, súd rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu písomne v 2 vyhotoveniach, pričom v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže navrhovateľ podať návrh na vykonanie exekúcie.